

Predmet C-47/20**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

28. siječnja 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Bundesverwaltungsgericht (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

10. listopada 2019.

Tužitelj, žalitelj i podnositelj revizije:

F.

Tuženik, druga stranka u žalbenom i revizijskom postupku:

Grad Karlsruhe

Predmet glavnog postupka

Priznavanje španjolske vozačke dozvole u Njemačkoj – Razlika između izdavanja i obnavljanja vozačke dozvole – Ovlast države članice da u slučaju obnavljanja vozačke dozvole zahtijeva na svojem državnom području dodatne uvjete za priznavanje

Predmet i pravna osnova zahtjeva

Tumačenje prava Unije, članak 267. UFEU-a

Prethodno pitanje

Je li državi članici na čijem je državnom području vlasniku europske vozačke dozvole za kategorije A i B izdane u drugoj državi članici, a kojemu je u prvonavedenoj državi članici zbog vožnje u pijanom stanju oduzeto pravo upravljanja motornim vozilima na temelju te vozačke dozvole, člankom 2. stavkom 1. i člankom 11. stavkom 4. podstavkom 2. Direktive 2006/126/EZ

zabranjeno priznati vozačku dozvolu za te kategorije koja je dotičnoj osobi u drugonavedenoj državi članici nakon oduzimanja izdana tijekom obnavljanja u skladu s člankom 7. stavkom 3. podstavkom 2. Direktive 2006/126/EZ?

Navedeni propisi prava Unije

Direktiva 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkoj dozvoli (preinačena), članak 2. stavak 1., članak 7. stavak 3. podstavak 2., članak 11. stavak 4. podstavak 2.

Navedeni nacionalni propisi

Fahrerlaubnis-Verordnung (Uredba o vozačkoj dozvoli), članak 29.

Straßenverkehrsgesetz (Zakon o cestovnom prometu), članak 3. stavak 6.

Kratak prikaz činjeničnog stanja i postupka

- 1 Tužitelj, njemački državljanin, od 1992. ima prebivalište u Španjolskoj i drugo boravište u Karlsruheu (Njemačka), koje, međutim, nije njegovo uobičajeno boravište u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 2006/126. U Njemačkoj je 1987., 1990., 1995. i 2000. osuđen zbog vožnje u pijanom stanju.
- 2 Tužitelju je 21. listopada 1992. u Španjolskoj izdana vozačka dozvola koja je, među ostalim, uključivala kategorije A i B. Od tada je toj vozačkoj dozvoli ondje više puta produžena valjanost.
- 3 Tužitelj je 12. prosinca 2008. u Njemačkoj upravljao motornim vozilom s koncentracijom alkohola u krvi od 2,12 promila. Osuđen je zbog vožnje u pijanom stanju te mu je zbog nesposobnosti za vožnju oduzeto pravo da u Njemačkoj upravlja motornim vozilima na temelju španjolske vozačke dozvole. Određeno je razdoblje zabrane izdavanja nove vozačke dozvole od 14 mjeseci, koje je završilo 19. ožujka 2010. Vozačka dozvola, koja je prethodno izdana u Španjolskoj, oduzeta je i poslana nadležnim tijelima u Španjolskoj. Ona su predmetnu ispravu, međutim, nedugo potom vratila tužitelju.
- 4 Tužitelju je 23. studenoga 2009., odnosno još za vrijeme zabrane naložene u Njemačkoj, u Španjolskoj izdana nova vozačka dozvola za kategorije A1, A2, A i B koja je, poput prethodne, vrijedila do 22. listopada 2012. U Španjolskoj mu je 15. listopada 2012. izdana vozačka dozvola za kategorije A1, A2, A i B s rokom valjanosti do 22. listopada 2014., 18. rujna 2014. vozačka dozvola za kategorije AM, A1, A2, A i B važeća do 22. listopada 2016. te mu je 6. rujna 2016. dodijeljena trenutačno važeća vozačka dozvola za kategorije AM, A1, A2, A i B koja vrijedi do 22. listopada 2021. U vozačkim dozvolama je za navedene kategorije vozila naveden početak roka valjanosti 21. listopada 1992.

- 5 Tužitelj je 20. siječnja 2014. u Njemačkoj podnio zahtjev za priznavanje španjolske vozačke dozvole od 21. listopada 1992. koja je bila valjana do 22. listopada 2014. Taj je zahtjev tuženik odbio jer je tužitelju u Njemačkoj prethodno oduzeta španjolska vozačka dozvola. Navodi kako tužitelju nakon isteka zabrane u Španjolskoj nije izdana nova vozačka dozvola koja bi se trebala priznati, nego su mu tamo, umjesto toga, izdane zamjenske isprave. S obzirom na to da tužitelj nije predao traženi medicinsko-psihološki nalaz, ističe da se može zaključiti kako nije sposoban upravljati motornim vozilima. Njegov prigovor protiv te odluke iz istih je razloga odbijen.
- 6 Budući da tužba pri Upravnom sudu i tužiteljeva žalba protiv te presude nisu prihvaćene, on je sudu koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku podnio zahtjev za reviziju.

Bitni argumenti stranaka u glavnom postupku

- 7 Tužitelj navodi da se proizvoljno i pravno neosnovano pretpostavlja kako se u slučaju triju španjolskih upravnih akata od 15. listopada 2012., 18. rujna 2014. i 6. rujna 2016. ne radi o izdavanju vozačke dozvole u smislu članka 2. stavka 1. Direktive 2006/126, nego o produženju prvobitne vozačke dozvole od 21. listopada 1992. Tvrdi da je pravno neosnovana pretpostavka da se prilikom obnavljanja vozačke dozvole postojeća nepravilnost prenosi na trenutačno važeću vozačku dozvolu. Osim toga, smatra da ne postoji odluka Suda Europske unije koja bi upućivala na takav zaključak. Ističe da su isključivo španjolske vlasti nadležne odlučiti je li tužitelj ponovno sposoban za upravljanje vozilima. Napominje da njemačke vlasti ne smiju preispitivati odluku španjolskih vlasti.
- 8 Tuženik smatra da je pravilna odluka koju je donio i koja je potvrđena nižestupajskim sudskim odlukama.

Kratak prikaz obrazloženja zahtjeva

- 9 Sud koji je uputio zahtjev najprije objašnjava kako valja ocijeniti slučaj prema njemačkom pravu. U skladu s člankom 29. stavkom 1. Uredbe o vozačkoj dozvoli, imatelj strane vozačke dozvole može u okviru svojih ovlaštenja upravljati motornim vozilima u Njemačkoj ako ondje nema uobičajeno boravište. Navedene odredbe su primjenjive jer tužitelj u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 2006/126 uobičajeno boravi u Španjolskoj, a ne u Njemačkoj.
- 10 Međutim, člankom 29. stavkom 3. prvom rečenicom točke 3. Uredbe o vozačkoj dozvoli iznimno je propisano da se ovlaštenje iz stavka 1. ne odnosi na imatelje strane vozačke dozvole kojima je u toj državi pravomoćno oduzeta vozačka dozvola. Tužitelju je španjolska vozačka dozvola pravomoćno oduzeta u Njemačkoj zbog vožnje u pijanom stanju s učinkom da mu je oduzeto pravo korištenja španjolske vozačke dozvole u Njemačkoj.

- 11 Upis oduzimanja vozačke dozvole u registar sposobnosti za upravljanje vozilom još nije izbrisan, zbog čega je trebala izostati zabrana korištenja strane vozačke dozvole u tuzemstvu, koja je predviđena člankom 29. stavkom 3. prvom rečenicom točke 3. Uredbe o vozačkoj dozvoli. Trećom rečenicom stavka 3. članka 29. Uredbe o vozačkoj dozvoli određeno je, naime, da se prva rečenica točke 3. i 4. primjenjuje na vozačku dozvolu EU-a ili EGP-a isključivo ako su navedene mjere upisane u registar sposobnosti za upravljanje vozilima i još nisu iz njega izbrisane.
- 12 Za ponovnu dodjelu prava na korištenje vozačke dozvole u Njemačkoj mjerodavni su članak 29. stavak 4. Uredbe o vozačkoj dozvoli („Pravo korištenja strane vozačke dozvole u ovoj državi nakon odluka navedenih u stavku 3. točki 3. i 4. dodjeljuje se na zahtjev ako više ne postoje razlozi za oduzimanje”) u vezi s člankom 3. stavkom 6. Zakona o cestovnom prometu („Na dodjelu prava ponovnog korištenja strane vozačke dozvole u ovoj državi nakon prethodnog oduzimanja [...] osobama s uobičajenim boravištem u inozemstvu na odgovarajući se način primjenjuju propisi o novom izdavanju vozačke dozvole nakon prethodnog oduzimanja [...]”). U skladu s tim, tužitelj je zbog vožnje u pijanom stanju s koncentracijom alkohola u krvi od 2,12 promila morao dostaviti pozitivan medicinsko-psihološki nalaz, ali on to nije učinio.
- 13 Sud koji je uputio zahtjev pita se može li se predmetni slučaj jednako ocijeniti i prema pravu Unije. Zbog načela nadređenosti prava Unije tužitelj bi, čak i ako uvjeti koje valja uzeti u obzir prema njemačkom pravu nisu ispunjeni, u skladu s načelom međusobnog priznavanja vozačkih dozvola izdanih u državama članicama na temelju članka 2. stavka 1. Direktive 2006/126 imao pravo upravljati motornim vozilima kategorije A i B u Njemačkoj na temelju španjolske vozačke dozvole koja je posljednji put obnovljena 6. rujna 2016. i koja je valjana do 22. listopada 2021. ako bi takva obveza priznavanja postojala i u slučaju obnavljanja vozačke dozvole za navedene kategorije prema članku 7. stavku 3. podstavku 2. Direktive 2006/126.
- 14 U osnovi se radi o pitanju u kojoj se mjeri načelo prava Unije o priznavanju iz članka 2. stavka 1. Direktive 2006/126 primjenjuje i na slučaj obnavljanja vozačke dozvole na temelju članka 7. stavka 3. podstavka 2. Direktive 2006/126 koje je provela država članica uobičajenog boravišta nakon što je država članica privremenog boravišta dotičnome zbog vožnje u pijanom stanju i posljedičnog nedostatka sposobnosti za upravljanje vozilima oduzela pravo korištenja vozačke dozvole na svojem državnom području.
- 15 Sud koji je uputio zahtjev smatra nevažnom činjenicu da je tužitelju španjolska vozačka dozvola, izdana 22. listopada 2007. i pravomoćno oduzeta u Njemačkoj, u Španjolskoj još za vrijeme zabrane vraćena i da mu je u Španjolskoj, osim toga, također za vrijeme navedene zabrane, izdana nova vozačka dozvola s nepromijenjenim rokom valjanosti do 22. listopada 2012. Doduše, u skladu s praksom Suda priznaje se da državi članici nije zabranjeno da osobi - kojoj je na njezinu državnom području izrečena mjera oduzimanja vozačke dozvole kao i

određeno razdoblje u kojem joj je zabranjeno izdati novu vozačku dozvolu - uskrati priznavanje nove vozačke dozvole koju je izdala druga država članica za vrijeme te zabrane (vidjeti, među ostalim, presudu od 19. veljače 2009., Schwarz, C-321/07, EU:C:2009:104, t. 83.). Međutim, eventualna obveza priznavanja u Njemačkoj, koja je predmet ove tužbe, ne odnosi se ni na vozačku dozvolu koja je tužitelju vraćena za vrijeme zabrane ni na njegovu staru vozačku dozvolu izdanu 23. studenoga 2009., koje su istekle, nego na trenutno važeću španjolsku vozačku dozvolu koja je ondje izdana 6. rujna 2016. Ta se vozačka dozvola temelji na odgovarajućoj dozvoli za upravljanje vozilima od 21. listopada 1992., u odnosu na koju nije razvidna povreda prava Unije u vezi sa zahtjevom u pogledu boravišta i koja nije izdana za vrijeme zabrane.

- 16 Na temelju trenutno važećih podataka o valjanosti koji su upisani u tužiteljevim prethodnim vozačkim dozvolama sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku ne sumnja da je tužiteljeva vozačka dozvola, koja je izdana u Španjolskoj 6. rujna 2016. i važeća do 22. listopada 2021., izdana u skladu s člankom 7. stavkom 3. Direktive 2006/126 i da se, prema tome, radi o obnavljanju vozačke dozvole nakon isteka roka valjanosti u smislu te odredbe. Iz navedene odredbe proizlazi da su države članice na temelju prava Unije ovlaštene, ali ne i obvezne, prilikom obnavljanja vozačkih dozvola za navedene kategorije predvidjeti provjeru sposobnosti. U tom pogledu ništa ne mijenja ni točka 14.1. Priloga III. Direktivi.
- 17 Dok se, što se tiče prava Unije, u slučajevima obnavljanja vozačke dozvole za države članice člankom 7. stavkom 3. podstavkom 2. Direktive 2006/126 utvrđuje isključivo mogućnost, ali ne i obveza provjere, obnavljanje vozačke dozvole tih kategorija na temelju članka 7. stavka 3. podstavka 2. Direktive 2006/126 znatno se razlikuje od izdavanja vozačke dozvole u skladu s uvjetima navedenima u članku 7. stavku 1. točki (a) navedene direktive. Prema toj se odredbi vozačka dozvola smije izdati isključivo kandidatu koji je položio ispit sposobnosti, pravila ponašanja i teorije te koji ispunjava zdravstvene uvjete u skladu s Prilozima II. i III.
- 18 Sud koji je uputio zahtjev smatra da mnogo toga govori u prilog tomu da prilikom obnavljanja vozačke dozvole za kategorije navedene u članku 7. stavku 3. podstavku 2. Direktive 2006/126 - nakon što je imatelju u državi članici privremenog boravišta zbog ondje utvrđenog nedostatka sposobnosti za vožnju oduzeto pravo korištenja vozačke dozvole na njezinu državnom području - ne postoji obveza priznavanja bez bilo kakve formalnosti kao što bi se moglo zaključiti iz ustaljene sudske prakse Suda Europske unije u pogledu izdavanja vozačke dozvole uz provjeru usklađenih minimalnih zahtjeva prema članku 7. stavku 1. Direktive 2006/126.
- 19 Taj sud upućuje na sudsku praksu Suda prema kojoj se vozačka dozvola koja je izdana nakon isteka pravomoćno određene zabrane u tuzemstvu uz poštovanje zahtjeva u pogledu boravišta mora priznati bez ikakve formalnosti. Čak i ako država članica uvjetuje ponovno izdavanje dozvole za vožnju strožijim nacionalnim propisima, ona nakon isteka zabrane i uz pridržavanje zahtjeva u

pogledu boravišta mora priznati dozvolu za upravljanje vozilima izdanu u EU (vidjeti, među ostalim, presudu od 26. lipnja 2008., Wiedemann i Funk, C-329/06 i C-343/06, EU:C:2008:366, t. 54.). U tim se slučajevima nedostatak sposobnosti za upravljanje vozilima otklanja prilikom kasnije provjere sposobnosti tijekom izdavanja vozačke dozvole u drugoj državi članici (presude od 19. veljače 2009., Schwarz, C-321/07, EU:C:2009:104, t. 92. i sljedeća točka, te od 26. travnja 2012., Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, t. 51.). Država članica koja je dotičnome na temelju članka 11. stavka 4. podstavka 2. Direktive 2006/126 oduzela pravo korištenja vozačke dozvole na svojem državnom području zbog nedostatka sposobnosti za vožnju gubi istodobno ovlast da provjeri je li on ponovno stekao sposobnost vožnje i smije li ondje ponovno upravljati motornim vozilima (vidjeti presudu od 23. travnja 2015., Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, t. 74. i sljedeće točke).

- 20 Sud koji je uputio zahtjev smatra kako se iz sudske prakse Suda može zaključiti da postojanje obveze priznavanja prema članku 2. stavku 1. Direktive 2006/126 ovisi o tome je li u konkretnom slučaju pravom Unije propisana provjera usklađenih minimalnih zahtjeva u skladu s člankom 7. stavkom 1. Direktive 2006/126. Budući da se u ovom slučaju, prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, radi o obnavljanju tužiteljeve španjolske vozačke dozvole, a ne o izdavanju vozačke dozvole, pri čemu bi država članica izdavanja morala provesti opsežnu provjeru sposobnosti u skladu s člankom 7. stavkom 1. Direktive 2006/126, ostaje nepromijenjena ovlast, kako je priznaje Sud, države članice - koja je dotičnome zbog nedostatka sposobnosti za vožnju oduzela pravo korištenja vozačke dozvole na svojem državnom području - da na temelju članka 11. stavka 4. podstavka 2. Direktive 2006/126 provjeri je li dotični ponovno stekao sposobnost vožnje (vidjeti presudu od 23. travnja 2015., Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, t. 74. i sljedeće točke).
- 21 Taj zaključak ne mijenja ni činjenica da se španjolskim propisima o vozačkim dozvolama prilikom obnavljanja vozačke dozvole za kategorije A i B, zbog čega ulaze u područje primjene članka 7. stavka 3. podstavka 2. Direktive 2006/126, predviđa zdravstvena provjera. Da takva pravila o zdravstvenim uvjetima za obnavljanje vozačke dozvole koje je donijela pojedinačna država članica ne dovode do obveze priznavanja u skladu s člankom 2. stavkom 1. Direktive 2006/126/EZ, proizlazi prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev već iz činjenice da je prema sudskoj praksi Suda traženo međusobno priznavanje vozačkih dozvola bez ikakvih formalnosti povezano s činjenicom da se pravom Unije propisuju usklađeni, i time za sve države članice obvezujući, minimalni zahtjevi u pogledu sposobnosti upravljanja motornim vozilima, uključujući u zdravstvenom pogledu, kojima kandidat mora udovoljiti kako bi dobio vozačku dozvolu i čije poštovanje država članica uobičajenog boravišta mora provjeriti prilikom izdavanja vozačke dozvole. To, međutim, nije slučaj prema članku 7. stavku 3. podstavku 2. Direktive 2006/126 prilikom obnavljanja vozačkih dozvola za kategorije koje su u njima navedene.

- 22 Sudu se radi razjašnjenja pitanja je li pravilno stajalište suda koji je uputio zahtjev upućuje gore navedeno prethodno pitanje.

RADNI DOKUMENT